

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קמ"ג ע"א

= תקונא חמישאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

מַעֲנִישֵׁין לְתַתָּא וְלֹא לְעִילָא, וְאִית חוּבִין דְּמַעֲנִישֵׁין לְעִילָא וְתַבְעִין לֹון לְעִילָא בִּי דִינָא רַבְרָבָא, וּבְגִינִיָּהּ מַמְשַׁכְנִין נִשְׁמַתָּא לְעִילָא, וְלֹא מַנִּיחִין לָהּ לְנַחֲתָא לְתַתָּא, אֲבָל בְּחוּבִין דְּמַעֲנִישֵׁין עֲלִיָּהּ לְתַתָּא, לֹא מַעֲנִישֵׁין לָהּ לְעִילָא, וְלֹא מַעֲכָבִי לִיהּ תַּמָּן, וְאִית חוּבִין דְּנִשְׁמַתָּא דְּגָבִין מַנִּיָּהּ בְּכָל אֲתֵר, כְּגוֹן (שְׁמוֹת כֹּא יוֹ) וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ, דְּאֲתָמַר בִּיהּ מוֹת יוֹמָת, מִבִּי דִינָא דְּלְעִילָא וּמִבִּי דִינָא דְּלְתַתָּא, דְּאֲתַדְנַת בְּתֵרִין דִּינִין, וּבְגִין חוּבָא דָא בְּכָל אֲתֵר דְּאֲשַׁכְחִין לָהּ לְעִילָא גָבִין מִינָהּ, וּבְכָל אֲתֵר דְּאֲשַׁכְחִין לָהּ לְתַתָּא גָבִין מִינָהּ, וְלִית פְּקוּדָא דְּלִית לָהּ רִשּׁוֹ לְאַגְנָא עֲלֶהָ, דְּאִית חוּבִין דְּדִינִין לָהּ בְּדִינִים חֲמוּרִים לְנִשְׁמַתָּא, וְיִתִּי מִצּוּה דְּאִיָּהּ מְטְרוּנִיתָא כְּגוֹן מִצּוֹת תַּפְלִין, וְאַגְיִנַת עֲלִיהּ וּפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עֲלֶהּ, וְלִית רִשּׁוֹ לְמַקְטָרַג לְקֶרְבָּא תַּמָּן, וְאִית חוּבִין דְּמְטְרוּנִיתָא לִית לָהּ רִשּׁוֹ לְאַגְנָא עֲלִיָּהּ, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב (שֵׁם יֵד) מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת.

תרגום לעברית

וְיֵשׁ חֲטָאִים שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וּבְיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמֵרָאִים לָהּ חֲתִימַת יְיָהּ, וְיֵשׁ חֲטָאִים שֶׁהֵם עַל תְּנֵאי שְׁמִתָּה עֲלִיו לְפָרַע אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהַחֲטָאִים שָׁלוּ בְּמִקּוּמוֹ, שֶׁלֹּא יִגָּבֶה אוֹתָם הַתּוֹבֵעַ אֲלֵא בְּמִקּוּמוֹ, וְאֵלּוּ הֵם חֲטָאִים שֶׁל עֲשָׂרִים שָׁנִים, וְיֵשׁ חֲטָאִים לְמַטָּה, שֶׁבָּאֵרוֹ הַקִּדְמוֹנִים שָׁעַד עֲשָׂרִים שָׁנִים מַעֲנִישִׁים לְמַטָּה וְלֹא לְמַעְלָה, וְיֵשׁ חֲטָאִים

שְׁמַעְנִישִׁים לְמַעַלָּה, וְתוֹכְעִים אוֹתָם לְמַעַלָּה בֵּית הַדִּין הַגָּדוֹל, וּבְשִׁבְלָם מִמְשַׁכְּנִים אֶת הַנִּשְׁמָה לְמַעַלָּה, וְלֹא מְנִיחִים לָהּ לָרֶדֶת לְמַטָּה, אֲבָל בְּחֻטָּאִים שְׁמַעְנִישִׁים עֲלֵיהֶם לְמַטָּה, לֹא מְעַנִּישִׁים אוֹתָהּ לְמַעַלָּה וְלֹא מְעַכְבִּים אוֹתוֹ שֵׁם, וַיֵּשׁ חֻטָּאִים שֶׁל הַנִּשְׁמָה שְׁגוּבִים מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מוֹת יוֹמֶת, מִבֵּית הַדִּין שֶׁלְמַעַלָּה וּמִבֵּית הַדִּין שֶׁלְמַטָּה, שְׁנֵדוּנִית בְּשָׁנֵי דִינִים, וּמִשּׁוֹם הַחֻטָּא הַזֶּה, בְּכָל מְקוֹם שְׁמוּצָאִים אוֹתָהּ לְמַעַלָּה, גּוּבִים מִמֶּנָּה, וּבְכָל מְקוֹם שְׁמוּצָאִים אוֹתָהּ לְמַטָּה, גּוּבִים מִמֶּנָּה וְאִין מִצּוּה שְׁאִין לָהּ רְשׁוּת לְהִגָּן עָלֶיהָ. שְׁיֵשׁ חֻטָּאִים שֶׁדָּנִים בְּדִינִים חֲמוּרִים אֶת הַנִּשְׁמָה, וְתִבֵּא מִצּוּה שֶׁהִיא גְּבִירָה כְּמוֹ מִצּוֹת תַּפְלִין, וּמִגִּנָּה עָלֶיו וּפּוֹרְשֵׁת כְּנַפֶּיהָ עָלָיו, וְאִין רְשׁוּת לְמַקְטִיר לְהִתְקַרֵּב לְשֵׁם, וַיֵּשׁ חֻטָּאִים שְׁאִין רְשׁוּת לְגְבִירָה לְהִגָּן עֲלֵיהֶם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֻנּוֹ לְמוֹת.

טקסט התיקונים

אֲבָל פְּקוּדֵינִי אֵיךְ דְּאִינוֹן שְׁפָחוֹת, מֵאֲלִין פְּקוּדֵינִי דְּאִינוֹן עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס, אַף עַל גַּב דְּיִיתוֹן לְאַגָּנָא עָלָה, נְטִילֵי לֹון מְקַטְרְגִין תַּחֲתוֹת רְשׁוּתֵייהוּ, (נ"א נַפְקִין לָהּ מִקַּטְרְגִין מִרְשׁוּתֵייהוּ), וְאֵיךְ חוּבִין אֲחֻרְגִין דְּאִתְקַרְיָאוּ חֲלוּקֵי דְיִינִין, עַל חוּבִין דְּחוּלְקִין בְּהוֹן, מִנְהוֹן מַטָּה כְּלַפֵּי חֶסֶד, וְדִינִין לָהּ לְנִשְׁמָתָא בְּמִמּוֹן דְּאִיהוּ דִּינֵי מְמוֹנוֹת, וְאֵיךְ אֲחֻרְגִין דְּחוּלְקִין עֲלֵייהוּ וְאִינוֹן נוֹטִין כְּלַפֵּי חוּבָה, לְמִידָן לָהּ בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת, אִם זְכוּוֹן מִתְגַּבְּרִין עַל חוּבִין דְּנִין לָהּ בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, וְגַבִּין מִזְכוּוֹן דְּאִינוֹן גְּמִילוּת חֶסֶדִים דִּילֵיהּ, וְאִם חוּבִין מִתְגַּבְּרִין דְּיִינִין לָהּ בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת מְסֻטָּרָא דְּגְבוּרָה, וְגַבִּין בְּהָ נַפְשׁ וְרוּחַ.

תרגום לעברית

אֲבָל יֵשׁ מִצּוֹת שֶׁהֵן שְׁפָחוֹת, מֵאֲלוֹ הַמִּצּוֹת שֶׁהֵן עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס, אַף עַל גַּב שְׁיָבִאוּ לְהִגָּן עָלֶיהָ, נוֹטִלִים אוֹתָם הַמְּקַטְרְגִים תַּחַת רְשׁוּתָם, (מוֹצִיאִים אוֹתָהּ הַמְּקַטְרְגִים מִרְשׁוּתָם) וַיֵּשׁ חֻטָּאִים אֲחֵרִים שֶׁנִּקְרָאִים חֲלוּקֵי הַדִּינִים, עַל חֻטָּאִים שֶׁחוּלְקִים בָּהֶם, מֵהֶם מַטָּה כְּלַפֵּי חֶסֶד, וְדָנִים אֶת הַנִּשְׁמָה בְּמִמּוֹן, שֶׁהוּא דִינֵי מְמוֹנוֹת, וַיֵּשׁ אֲחֵרִים

שחולקים עליהם והם נוטים כלפי חובה, לדון אותה בדיני נפשות. אם הזכיות מתגברות על החובות, דנים אותה בדיני ממונות, וגובים מהזכיות, שהם גמילות חסדים שלו, ואם החובות מתגברים, אז דנים אותה בדיני נפשות מצד הגבורה, וגובים בה נפש ורוח.

טקסט התיקונים

ולעילא לית משוא פנים בין זכאה לחיבא, וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זכאה עם חיבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מניהו בדינא, דבדינא דלעילא אתמר ביה (דברים י יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדינא לתתא דאשתני מדינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושופרים תתן לה בכל שעריה, לדינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושופרים לדינא נשמתא, ולא יוקיר לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשוואה בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דינא, ולא ימללון עד דשאל לון דינא, ויהיב לון רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עליהו, ומאן דתבע קשוט כאלו מקיים על עלמא דיין אמת (ס'א דין אמת), וכל שפן מאן דדן דין אמת, כאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, ומאן גרים דא דינא דלא דן דין אמת, ובודאי דיין דדן דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

תרגום לעברית

ולמעלה אין משוא פנים, בין לצדיק בין לרשע, וכן צריך להשוות למטה גבי דין הצדיק עם הרשע, מצד של אמת העמוד האמצעי, ולא יהיה דין רשאי לעשות משוא פנים לאחד מהם בדין, שפדיון שלמעלה נאמר בו לא ישא פנים ולא יקח שחד. אוי לו לדיון

למטה שמשנתנה מהדין שלמעלה, שמכחיש מעשה בראשית, ולא יאמר זה נאמן מזה, שפמו שהוא למטה, שפטים ושטרים תתן לה בכל שעריה, לדון גופים, כך יש למעלה שופטים ושטרים לדון את הנשמה, ולא יכבד את זה יותר מזה, אלא שניהם בהשוואה בדין, והם צריה להשמיע לפני הדין, ולא ידברו עד ששואל אותם הדין ונותן להם רשות לדבר, ויהיו לפניו ביראה, משום ששכינה שורה עליהם, ומי שתובע אמת כאלו מקים על העולם דין אמת (דין אמת), וכל שכן מי שדן דין אמת, כאלו מקים אמת מארץ תצמח. אי לו למי שמקים שקר ומפיל אמת, שגורם ותשלה אמת ארצה, ומי גורם את זה? הדין שלא דן דין אמת, ובדאי שדין שדן דין אמת, כאלו הוא מוציא את השכינה ואת ישראל מן הגלות ומקים אותם מן הארץ.

טקסט התיקונים

קם רבי שמעון על רגליו, וסליק ידוי לגבי עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עבד בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומא הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד התרה.

תרגום לעברית

קם רבי שמעון על רגליו, והרים ידיו למעלה ושבח את רבון העולם, ואמר: רבון העולם, עשה למען השכינה שהיא בגלות, ואם היא בשבועה, הרי אבא ואמא, שהם חכמה ובינה, יכולים לעשות התרה. זהו שכתוב יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד נשבע, הרב יכול לעשות התרה.

וְאִם נָדָר אֹד נִשְׁבַּע בֵּן דָּאִיָּהּ ו' דָּלָא יִפְרוֹק לָהּ אֶלָּא דִּתְהִי בְּגִלּוּתָא עַד זְמַנָּא יְדִיעָא, וְנָדָר
אוֹ שְׁבוּעָה אִיָּהּ בִּי' ה' דָּאִיָּהּ חֲכָמָה וּבִינָה, וְאִיָּהּ אֲתַחֲרֵט, הָא תִּלְת בְּנֵי נָשָׂא יִכְלִין
לְמַפְטֵר לִיָּהּ, וְאִיָּהּ תִּלְת אֲבָהֶן לְעִילָא לְקַבְּלִיָּהּ, וְאִם לָא תִּתְחַרֵּט, אֲנָא בְּעִינָא מִיָּנָה,
וּמְכָל אִיָּהּ דְּמִתִּיבְתָּא דְּלְעִילָא וְתִתָּא, דְּתַעֲבִיד בְּגִין רַעֲיָא מְהִימְנָא דָּלָא זֵז מְשַׁכִּינְתָּא
בְּכָל אֲתֵר, וְאִיָּהּ עָאל שְׁלָם בִּינָה וּבִינָה זְמַנִּין

וְאִם נָדָר אֹד נִשְׁבַּע הַבֵּן שֶׁהוּא ו', שֶׁלֹּא יִפְדֶּה אוֹתָהּ, אֶלָּא שֶׁתִּהְיֶה בְּגִלּוּת עַד זְמַן יְדוּעַ,
וְנָדָר אֹד שְׁבוּעָה הֵם בִּי' ה' שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, וְהוּא הִתְחַרֵּט, הֲרִי שְׁלֹשָׁה בְּנֵי אָדָם
יְכוּלִים לְפַטֵּר אוֹתוֹ, וְהֵם שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת לְמַעְלָה כְּנֻגָּדָם, וְאִם לֹא תִתְחַרֵּט, אֲנִי מְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ, וּמְכָל אוֹתָם שֶׁפִּיּוֹשִׁיבָה שְׁלֹשָׁה וְלִמְטָה, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רוּעָה הַנֶּאֱמָן שֶׁלֹּא זֵז
מִהַשְׁכִּינָה בְּכָל מְקוֹם, וְהוּא הַכְּנִיס שְׁלוֹם בִּינָה וּבִינָה פְּעָמִים רַבּוֹת, וּמָסַר עֲצָמוֹ לְמִיתָה
עֲבוּרָה וְעֲבוּר בְּנִיָּהּ. זֶהוּ שֶׁפָּתוּב וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מְסַפְּרָה אֲשֶׁר כָּתְבָתָּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.